

pladſerne, fordi det er en meget ſtor Sag. Jeg forindrer mig navnlig ikke over, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ſte Valgtreds (N. Jenſen) rejſte ſig og holdt an med ſin Holdeplads, thi dertil har han ſaa meget ſtorre Grund, ſom den hører til de Holdepladſer, ſom endog et Flertal af Finansudvalget har forlangt optaget paa Finansloven. Det er ganſke, naturligt, at vi have taget os ſpecielt af diſſe Holdepladſer — jeg medtager ogsaa Hylke Holdeplads — da vi jo ved Underſøgelſerne i Finansudvalget have fundet, at de virkelig have Krav paa, at der bliver taget Henſyn til dem, men jeg fandt mere i den højtærede Miniſters Udtalelſe, end det ærede Medlem fandt. Jeg fandt mere i den ærede Miniſters Udtalelſe end det ærede Medlem, idet han mente, at vil aldrig ſik de omhandlede Regler, og vi ere heller ikke komne vidt dermed i denne Samling, men det glædede mig virkelig at høre den højtærede Miniſters Udtalelſer om, at vil man have en Afgørelſe af dette ſtore Spørgsmaal, maa Sagen komme under ſamlet Overvejelse, og at den højtærede Miniſter har Djet opladt for, at vil man have Regler her, kan man ikke ſige her ſom ved Brevſamlingsſteder, at naar de blot have 30,000 Breve, ligemeget hvorfra de komme, ſaa de en Poſtexpedition, ſaaledes kan man ikke ſige over for Holdepladſer, da Forholdene ere ſaa forſtellige. Det er den ærede Miniſter ganſke klar over. Jeg venter nu, om vi ſes igen til Efteraaret, at den højtærede Miniſter vil komme med Forſlag til Regler, og ſaa haaber jeg, at vi ved genſidig Smødelommen maa komme til et Reſultat her. Men ſaa ſiger jeg rigtigt ogsaa for mit Vedkommende — og det er ikke for indirekte at ſige noget mod Kavslinde — at ſaa maa Hylke og Munslev ogsaa komme med, naar der er ſaa langt imellem Holdepladſerne i en ſaa folkerig Egn, og vedkommende Beboere ville gøre ſaa ſtore Dvre. Men ſom ſagt efter at have hørt den højtærede Miniſter, har jeg ſtort Haab om at ſaa ſaadanne Regler, at vi kunne blive fri for diſſe Overſvømmelſer med Andragender om Holdepladſer og Billethalgſteder, hvorom vi have ført ſaa mangfoldige Debatter, ligesom Finansudvalget har ſiddet i Timevis og drøftet den Slaags Sager. Jeg haaber da, at det maa lykkes den højtærede Miniſter at komme frem med et ſaadant Forſlag, og jeg har efter hans Udtalelſer i Dag, det bedſte Haab derom. Endnu ſkal jeg kun ſige om det ny Tog, at det er ganſke rigtigt, at Miniſteren har fremdraget denne Sag ſaa vel her i Folketinget ſom i Lands-tinget. Jeg har ganſke viſt ingen ſom helſt Bemyndigelse til at love noget eller til at

give noget Haab for andres end mit eget Vedkommende; men da vi altid have forlangt at ſaa Toggangen ſaa god ſom mulig og ſaa hurtigt ſom mulig, kan Miniſteren viſt nok være temmelig ſikker paa, at ingen vil anfælde ham, fordi han er bleven nødt til i Mellemtiden mellem, at Finansloven er givet, og indtil vi komme ſammen i Rigsdagen igen, at gaa videre i Retning af det han antydede i Dag. Naar Miniſteren har været ſaa loyal allerede nu at nævne det i begge Ting, have vi jo det ſamme Forhold, ſom vi have ſaa mange Ekſempler paa over for Finansudvalget, at Miniſteren nævner ſaadanne Ting, for at det ikke kan komme overraſſende, og ingen kan tage Fortrydſe deraf. Jeg haaber, at vi alle ville være glade derved, og vi ſtjyde have ſærlig Grund til at være glade ved at blive imødelkommet paa dette Omraade. (Afbrydſe af Reiſ). Jeg troede, at det ærede Medlem vilde ſige, at vi havde nok. (Modſigelse af Reiſ). Thi jeg synes ikke, at vi havde nok, og ſaa vilde jeg kalde ham til Hjælp, da han jo ogsaa er ſtjyde. — Hvad Lokomotivføreren angaar, vil jeg ſige, at hvis det er rigtigt, hvad Miniſteren ſiger, at den Konvertering af Præmier, hvorover denne Mand klager, ikke er i Strid med de Forpligtelſer, Staten overtog, da Banerne overgik fra et privat ſelfſkab til Staten, har Miniſteren jo ſulbſtændig Ret, ikke i det alene, men ogsaa deri, at det vil være imod den nuværende Organisationslov. Men det, der for mig, ſom Lægmand, ſtaar uklart, er, at jeg, naar der ſtaar i Overenskomſtens § 6, 1ſte Stykke, ſom han paaberører ſig, at det ikke alene er Lønninger og Tjenesteavance-ment, der er Tale om, men ogsaa om øvrige Rettigheder ſamt de dem paahvilende Forpligtelſer, ikke ved, om Præmieſystemet ikke maatte regnes til de Rettigheder, Perſonalet havde under de ſjællandſte Særbaner, og hvis det ſaa er rigtigt, hvad han ſiger, at Kullene være af meget daarlig Kvalitet, og at derfor Reſultatet blev ſaa meget ringere for ham, det er noget, vi ikke kunne dømme om, men han ſiger ſaaledes i Andragendet, og ſaa maa vi foreløbig tro det — ſaa bliver det en anden Ting. Skulde derimod Miniſterens Fortolkning være rigtig, er Miniſteren ikke alene berettiget til at gøre, hvad han har gjort, men lige frem forpligtet til ikke at imødelkomme Manden. Dette henſtiller jeg dog kun, men hvis Manden f. Eks. vilde ſøge om at ſaa fri Proceſ — det er jo en let Sag, at ſige til Manden, at han kan anlægge Proceſ, men det koſter jo Penge — kunde maatte Forholdet blive klaret ad denne Vej, ikke alene for hans Vedkommende,